

i Forvaring, som det offentlige rejse *Kæremaal til Højesteret*. Kæremaal, der rejses af det offentlige, har opsættende Virkning.

Forvaringen skal *ophøre*, saa snart den ikke længere skønnes nødvendig af Hensyn til Statens Sikkerhed eller dens Forhold til fremmede Magter. Bestemmelse herom træffes af Justitsministeren.

Justitsministeren giver hver 3. Maaned til *et af Rigsdagens to Ting nedsat Udvalg* Meddelelse om, hvilke Personer der er eller i den forløbne Periode har været taget i Forvaring i Medfør af foranstaaende Bestemmelser, med Angivelse af Grundlaget for Forvaringstagelsen.

I § 3 bestemmes, at den *Formue*, der maatte tilhøre de kommunistiske Foreninger og Sammenslutninger, samt disse Foreningers og Sammenslutningers *Arkiv*, Protokoller o. lign. vil være at *tage i Bevaring af det offentlige*.

Fra Straffelovens § 77, Stk. 3, om Opløsning af en Forening i Henhold til Dom, adskiller § 3 sig ved, at Formuen her ikke vil være at inddrage i Statskassen, men kun at tage i Bevaring af det offentlige. Det bliver da at afgøre efter dansk Rets almindelige Regler, om Formuen kan udbetales til Kreditorer eller andre berettigede, hvilket eventuelt maa ske ved Skifterettens Foranstaltning.

Loven gælder ikke for Færøerne.

Ordførerne for Socialdemokratiet, Venstre, Det konservative Folkeparti, Det radikale Venstre og Retsforbundet tilsagde deres Partiers Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse, idet de henviste til de i Motiverne anførte Synspunkter og de bestaaende ekstraordinære Forhold. *Alsing Andersen* (S.) ønskede særlig at understrege, at Forvaringstagelse i Henhold til § 2 burde vedblive at være en Foranstaltning af usædvanlig og midlertidig Karakter, helt og holdent begrundet i de ganske ekstraordinære Forhold. *Ole Bjørn Kraft* (K. F.) udtalte bl. a., at det Hensyn, der først og fremmest burde tages, var Hensynet til Landets vitale Interesser og til Opretholdelsen af den hidtidige Retningslinie for Retsudøvelsen, og for de Konservatives Standpunkt havde Hensynet til Statens Sikkerhed og dens Forhold til fremmede Magter, som det betones i § 2, været afgørende. Denne Paragraf bød efter Talerens Mening de efter Omstændighederne mulige Garantier mod Misbrug. *Vagn Bro* (V.) tiltraadte ligeledes den i